

KANTYKI

DO UKOCHANEGO

Spektakl śpiewany i tańczony,
osnuty wokół średniowiecznych
pieśni samotności.

Obecny w nich, przesycony emocjami
kobiecy głos dociera do nas niczym
nawoływanie z otchłani czasu.

Uwodzi i porusza.
Napędza nasze ciała.
Przyspiesza obieg krwi.

Sceny

Błękit (O fale morza)

Kołowrotek (Posłano mi wiadomość)

Latarnia (Kochana siostró, chodź ze mną)

Bydlę (Jest niezgodne z rozumem)

Wir (Gdyby mój miły wiedział)

Krawędź (Wszystkie, które umiecie kochać)

Wiatr (Piękne tańczyło ciało)

Łza (Powiedzcie mi fale)

Happy end – wymuszony

Podstawę spektaklu stanowi zbiór siedmiu *Cantigas d'amigo* – miłosnych pieśni kobiecych, śpiewanych w średniowieczu w języku galicyjsko-portugalskim. Znane są słowa około pięciuset z nich, jednak jedynie w przypadku sześciu zachowała się notacja muzyczna.

Utwory z nutami, przypisywane Martinowi Codaxowi, rybałtowi z XIII w., przetrwały na pergaminie, który odkryty został w 1914 r. Tzw. rękopis Vindela zawiera co prawda zapis siedmiu pieśni, ale jedna pozbawiona jest notacji, a w przypadku innej nuty są niekompletne.

Rękopis ten wykorzystano do oprawy ostatniego dzieła Cyncerona *O powinnościach* i dzięki temu przetrwał. Mamy zatem szansę usłyszeć te pieśni dzięki strzępom, zachowanym jakby przez przypadek...

Czy rozbrzmiewają
wbrew słowom filozofa:

Winniśmy od wszelkich by w naszych spokój **uwolnić się niepokojów ducha, sercach panowały i cisza?**

TEATR ROSA jest przestrzenią poszukiwania identyfikacji z samym sobą. Poszukiwanie to opiera się na rzemiośle aktorskim, pojmowanym jako umiejętność odkrywania w sobie twórczej motywacji i posługiwania się podstawowymi narzędziami – ciałem, muzycznością i wyobraźnią.

Jest to teatr łączący aspekt artystyczny z organicznym, w którym kolejne prace rodzą się i rozwijają niczym rośliny, zwierzęta lub ludzie.

Rosa realizuje wskazanie Zeamiiego „Korzeniem tańca jest głos”.

Teatr tworzą Agnieszka Pietkiewicz i Maciej Zakrzewski (aktorzy) oraz Grzegorz Ziółkowski (reżyser, prowadzący pracę).

Rosa wyrasta z przedsięwzięcia „Pieśń Pomędzy”, zainicjowanego w 2005 r.

W l. 2007–09 praca prowadzona była w Brzezince, leśnej siedzibie Instytutu im. Jerzego Grotowskiego.

Od 2009 r., dzięki gościnności Zakładu Dramatu i Teatru UAM,

Teatr Rosa pracuje w Sali Teatralnej Collegium Maius w Poznaniu.

Kantyki do ukochanego to trzeci spektakl teatru, po *Ołowianej kulce* i *Zimę goryczy naszej...* wg Ryszarda III Szekspira.

